

at en saadan Overfart igjen kunde blive tilveiebragt mellem Middelfart og Fredericia, derved nemlig, at der af de Jorder, som der er Tale om at afhænde til den nuværende Eierinde af Færgestedet ved Snoghøi, beholdtes saa Meget, som kunde være nødvendig for at tilveiebringe et Udsifningssted, en Stationsbygning og de andre Anlæg, som dermed staae i Forbindelse. En saadan Udgang i de Jordarealer, om hvis Overdragelse til Besidderinden af Færgestedet der her er Tale, vil vistnok ikke forvolde nogen stor Forskjel i Overdragelsesprisen, medens der, saafremt Staten i sin Tid skal gjenerhverve de til det omhandlede Brug fornødne Arealer, absolut vil blive Tale om ganske andre Bekostninger.

Finantsministeren: Skjøndt man ganske vist nødtigst hysler med den Tanke snart at skulle gjøre den Bannaneforbindelse om, der nu er tilveiebragt over Fredericia og Strib, skal jeg dog sige, at Muligheden deraf ogsaa har ligget i min Tanke, og at jeg, i ethvert Tilfælde vil søge at sikke Statskassen i den Retning, som blev omtalt af det ærede Medlem. Jeg har tænkt mig at kunne gjøre det ved at forbeholde Staten Ret til at kjøbe det nødvendige Areal tilbage for den samme Priis, hvorfor det maatte blive solgt til den nuværende Besidderinde, og jeg troer at denne Veie at kunne sikke Statskassen for Tab, forsaavidt den nævnte Eventualitet maatte indtræffe. Naar det ærede Medlem dvælede ved Privilegiet, skal jeg sige, at dette Privilegium ikke er arveligt, det er ikke reelt; og, skjøndt det factisk har været arveligt, idet der gjennem en Arrække af Besidderne i rette Tid er erhvervet fgl. Resolution for, at det maatte gaae over til den Arving, som fik Stedet, saa er dette dog blevet nægtet den sidste Besidder, idet der i 1840 kun blev indrømmet ham den Ret, at hans Enke maatte beholde det efter ham. Det er hende, der nu besidder det, men i det Diebstil, hun dør, er Færgerettigheden til Disposition, og der er da Haab om at kunne vedligeholde Farten uden Omkostninger for Staten ved nemlig at sætte den i Forbindelse med Middelfart Færgeveien.

Jessen: Jeg takker den høitærede Mintester for det Svar, han gav paa min Henstilling, hvorved jeg naturligviis er fuldstændig beroliget. Maaskee jeg blot maatte tilføie, at i et Bilag til den Betænkning, som i sin Tid blev afgiven over den nyeste Bannanelov, var Verdien af dette Privilegium anslaaet til 20,000 Rd. Det var vel dengang ogsaa tvivlsomt for flere af de Medlemmer, der bestjæftigede sig med denne Sag, om der eksisterede et reelt Privilegium, eller om det bortfaldt ved den nuværende Besidderindes Død, men fra den daværende Regjerings Side blev det gjort gjældende, at det var sandsynligt, at det var et reelt Privilegium, hvis Afløsning vilde være forbunden med bethdelige Omkostninger for Staten.

Da ikke flere begjærede at høre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling fattedes under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 48 Stemmer.

J. Andersen: Paa Grund af Sagens eiendommelige Bessaffenhed skal jeg tillade mig at foreslaae Nedsættelsen af et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Finantsministeren: Jeg vil kun tillade mig den Bemærkning, at, forsaavidt det eventuelle Udvalg maatte komme til den Beslutning at ville foreslaae at binde Bemyndigelsen til yderligere Betingelser, og et saadant Forslag maatte blive vedtaget her, da vilde det være det Samme som at gjøre Bemyndigelsen ubrugelig for mig. Forholdet er nemlig saa compliceret, at det ikke har været mig muligt i Lovforslaget at optage yderligere Betingelser. Hvis det havde været muligt, havde jeg ogsaa gjort det.

J. Andersen: Jeg har meget godt seet det Vanstelige ved Sagen, men, da vi hørt udtale, at der i Anledning af denne Sag har fundet en bethblig Correspondance Sted, troer jeg, at det vilde være rigtigt at henvise den til